

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **A. S.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 17 lipca 2024 r.,
zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego XI Wydziału Karnego
Odwoławczego Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 17 kwietnia 2024 r., XI Ka
102/24, o odmowie przyjęcia wniosku o doręczenie odpisu wyroku Sądu
Okręgowego w Lublinie z uzasadnieniem,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 17 kwietnia 2024 r., XI Ka 102/24, Przewodniczący XI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Lublinie odmówił przyjęcia wniosku skazanego A. S. o doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 5 kwietnia 2024 r., XI Ka 102/24, wraz z uzasadnieniem. W uzasadnieniu zarządzenia podkreślono, że wyrok Sądu Okręgowego został wydany w dniu 5 kwietnia 2024 r. Oskarżony pozbawiony wolności nie uczestniczył w rozprawie odwoławczej i nie wnosił o doprowadzenie na nią. W dniu 14 kwietnia 2024 r. skazany złożył wniosek o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, który to wniosek został uznany jako złożony po terminie, co skutkowało odmową jego przyjęcia.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł osobiście skazany. W swoim środku odwoławczym nie skonstruował konkretnych zarzutów, zażalenie zostało sporządzone w sposób opisowy. Skazany podniósł, że nie miał prawidłowego kontaktu z obrońcą z urzędu oraz że w apelacji wnosił o zmianę obrońcy z urzędu. Podkreślił, że korespondencję z Sądu Okręgowego odebrał w dniu 12 kwietnia 2024 r., tj. w piątek po południu, i niezwłocznie wniósł o doręczenie wyroku z uzasadnieniem. W treści zażalenia zaznaczył ponadto, że nie zgadza się z zapadłym wyrokiem skazującym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się niezasadne, dlatego też należało utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

Dla potwierdzenia takiego rozstrzygnięcia należy prześledzić tok czynności w tej sprawie. Apelacje od wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 17 listopada 2023 r., II K 464/22, wnieśli m.in. osobiście oskarżony A. S. oraz jego obrońca. Apelacje te zostały przyjęte i przekazane do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Lublinie (k. 409). W sprawie został wyznaczony termin rozprawy apelacyjnej na dzień 5 kwietnia 2024 r. (k. 420). O tym terminie został prawidłowo zawiadomiony A. S., który osobiście odebrał zawiadomienie, a także jego obrońca (k. 423). A. S. był w tamtym czasie pozbawiony wolności i nie złożył wniosku o doprowadzenie na rozprawę odwoławczą, będąc prawidłowo pouczone o takiej możliwości (k. 414v). W rozprawie odwoławczej wziął udział obrońca oskarżonego (k. 427). Na tej rozprawie został także rozpoznany wniosek oskarżonego o zmianę obrońcy z urzędu, który nie został uwzględniony (k. 427). Obrońca oskarżonego był obecny również na ogłoszeniu wyroku (k. 427v). Sąd odwoławczy wydał wyrok w dniu 5 kwietnia 2024 r. (k. 428). W dniu 8 kwietnia 2024 r. wysłano do Zakładu Karnego w S., gdzie osadzony był A. S., zawiadomienie o treści wyroku (k. 429). W dniu 14 kwietnia 2024 r. skazany nadał listem poleconym wniosek o uzasadnienie wyroku (data złożenia pisma w administracji jednostki penitencjarnej, k. 431).

Słuszne jest stanowisko wyrażone w zaskarżonym zarządzeniu, że dla skazanego termin do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie wyroku Sądu odwoławczego z uzasadnieniem rozpoczął swój bieg od ogłoszenia

tego wyroku (art. 422 § 1 k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k.). Rzeczony wyrok został ogłoszony w dniu 5 kwietnia 2024 r., a więc termin do złożenia wniosku upływał w dniu 12 kwietnia 2024 r. W tej sprawie nie zachodził przypadek, o którym mowa w art. 422 § 2a k.p.k. (stosowany odpowiednio w postępowaniu odwoławczym na podstawie art. 457 § 2 k.p.k.), zgodnie z którym dla oskarżonego pozbawionego wolności, który nie ma obrońcy i – pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie go na termin rozprawy, na którym ogłoszono wyrok – nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, termin na złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku biegnie od daty doręczenia mu wyroku. A. S. był co prawda pozbawiony wolności, ale nie wnosił o doprowadzenie na rozprawę odwoławczą będąc prawidłowo pouczonej o takiej możliwości oraz miał ustanowionego obrońcę z urzędu, który był obecny na rozprawie odwoławczej.

W opisanej sytuacji procesowej złożenie przez skazanego wniosku o uzasadnienie wyroku w dniu 14 kwietnia 2024 r., a więc dwa dni po upływie terminu liczonego od dnia ogłoszenia wyroku, było czynnością dokonaną po terminie. Dlatego też Przewodniczący Wydziału prawidłowo, w oparciu o art. 422 § 3 k.p.k. (w zw. z art. 457 § 2 k.p.k.), odmówił przyjęcia tego wniosku.

Nie kwestionując słuszności i prawidłowości zaskarżonego zarządzenia, jedynie na marginesie, należy zauważyć, że obrońca skazanego wyznaczony z urzędu, który miał status obrońcy obligatoryjnego (skazanie oskarżonego nastąpiło w warunkach art. 31 § 2 k.k.), nie złożył wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku, uznając, że jego rola skończyła się na udziale w rozprawie odwoławczej. Ma to oczywiście uzasadnienie w treści art. 84 § 2 k.p.k. Niemniej jednak trzeba w tym miejscu zauważyć, że termin do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie wyroku z uzasadnieniem jest terminem zawitym (art. 422 § 1 k.p.k.) i jako taki może ulec przywróceniu, jeżeli skazany wykaże, że do przekroczenia terminu doszło z przyczyn od niego niezależnych (art. 126 § 1 k.p.k.).

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[ms]

